het V.D.H.-tje

VAN DER HEEM

Nr 948

15 nov. 1969

MAANDELIJKS VERSCHIJNEND HUISORGAAN

JONG - JONGEREN - JONGERENCONTACT

JONGERENCONTACTGROEP

Wij verzochten onze stagiaire van de Katholieke Sociale Academie, de heer E. F. M. Buskens, via interviews een indruk te geven van de voorbereidingen van de verkiezingen, die georganiseerd zijn door onze Jongeren-contactgroep. Wij laten hem graag aan het woord.

Twee weken geleden werd, zoals iedereen in het bedrijf nu wel bekend is, een verkiezing gehouden door de Jongeren-contactgroep. De stembussen stonden bij de portiers en het overgrote aantal van de stemgerechtigden heeft zijn mening aan de bus toevertrouwd.
Maar: wat lag daar nu vóór? Wat is er gebeurd voor die stemming werd gehouden? Wie zijn daar mee bezig geweest?
In het begin van dit jaar werd een paar maal een introductie gehouden voor nieuwe werknemers, waaronder veel jongeren. Daar hielden de heer K. J. van Duren en de heer G. Kok een informatief praatje; al gauw werd de vraag gesteld, of er iets „speciaals" was voor de jongeren van het bedrijf. Daar moest in feite negatief op worden geantwoord. Met deze vraag in zijn achterhoofd ging de heer Van Duren terug naar zijn kamer. Hij kwam tot de conclusie, dat het tijd werd dat er voor de jongeren in het bedrijf iets gedaan werd. Samen met de secretaris van de O.R. haalde hij een aantal jongeren bij elkaar, die er voor voelden iets te gaan organiseren. Het aantal groeide uit tot 10. Als straks de gekozen contactgroep zijn werk begint, zullen 5 van deze 10 initiatiefnemers in de nieuwe opstelling meespelen om de gemaakte plannen te helpen realiseren, anders zouden de nieuw-gekozenen helemaal opnieuw moeten beginnen.
Deze 5 zijn: André de Vree van de Montage Periferie, 20 jaar en sinds 3 jaar hier werkzaam; Cees van der Poel van het Meetapparatenlaboratorium, 22 jaar, 14 maanden bij VDH; René Rumling, 22 jaar, 10 maanden op de Fabricage Voorbereiding; Johan Zwart, 23 jaar, 15 maanden op het laboratorium Verkeerssystemen en Jaap de Bruijne, 21 jaar en 5½ jaar werkzaam in dit bedrijf. Deze 5 zitten al van het begin in de initiatiefgroep.
André de Vree antwoordt op de vraag waarom de JCG is opgericht: „De oudere werknemers die mogen stemmen, zijn vertegenwoordigd in de OR. Maar de jongeren hebben niets. Toch moeten ook zij gehoord kunnen worden."
Jaap de Bruijne vertelt de gang van zaken tot nu toe: „Nadat wij met z'n tienen de initiatiefgroep hadden gevormd zijn we begonnen met praten, veel praten; hoe en wat zouden we gaan doen? Toen hebben we eerst een enquête gehouden om te peilen of er eigenlijk wel belangstelling voor een contactgroep was. Het bleek dat 45 jongeren actieve belangstelling hadden en mee wilden helpen de zaak op te zetten; 60 hadden passieve belangstelling, terwijl er nog 30 waren die helemaal niets op konden brengen." Jaap vindt een jongerencontactgroep belangrijk, omdat een bedrijf volgens hem een instelling is, waar de medewerkers samen iets presteren. Zij moeten dus ook samen beslissingen kunnen nemen. Iedere medewerker moet er bij betrokken zijn. Hij of zij moet niet het gevoel hebben zich alleen maar voor een paar uur per dag aan het bedrijf te hebben verhuurd.
René Rumling zegt dat er bij de jongeren een grote vraag is naar contact; de jongeren willen wel, maar er is geen gelegenheid. Er zou bijvoorbeeld een soos moeten komen, een ontmoetingsplaats speciaal voor de vrije tijd. Zo zijn er ook jongeren, die ver weg wonen en hier in de stad in een pension zitten; juist voor deze mensen is het bijzonder belangrijk dat er iets van dien aard komt. „Het is ook zo," zegt Rumling, „dat er veel jongeren zijn die hun problemen niet durven door te spreken met Personeelzaken of de OR. Voor hen zou het dus helemaal goed zijn als er een eigen „schakel" komt, dan weten ze tenminste waar ze terecht kunnen. Ook op dit terrein kan de JCG veel goed werk gaan verzetten."
Volgens Johan Zwart zijn er chefs die zich in het begin een beetje argwanend opstelden, maar die nu hun volle medewerking geven. Dat is natuurlijk ontzettend belangrijk, want zonder hun medewerking kom je niet ver. „Van de kant van de directie ondervinden wij heel veel steun en deze staat er helemaal achter dat er zoiets gedaan wordt."
Cees van der Poel: „Jongeren moeten inspraak hebben. Ze moeten niet negatief trappen, maar positief bouwen. Ze moeten gehoord worden als er volgens hen iets niet goed is. Ze moeten zich thuisvoelen in het bedrijf, want als ze zich niet op hun plaats voelen is dit voor het werk funest. Het zou niet zo gek zijn om in het kader van uitwisseling, jongeren in andere afdelingen of zelfs in een andere fabriek een soort stage te laten lopen. Daar zouden ze dan een hoop van leren. De opleidingen moeten goed bekeken worden." In dit verband merkte ook De Vree op dat er bijvoorbeeld al ver vóór het examen van de bedrijfsscholen bekeken moet worden waar iemand geplaatst kan worden en of hij dat wil.
Tot slot vertelt Van der Poel dat de mensen die dadelijk in de JCG zitting zullen hebben, eigenlijk wat meer tijd moeten krijgen voor deze baan, iets wat ontzettend belangrijk is. Veel contacten moeten namelijk worden gelegd met functionarissen die daartoe alleen onder werktijd beschikbaar zijn. Tot nu toe gebeurt praktisch alles 's avonds na werktijd.
Alle geïnterviewden hebben eigenlijk hetzelfde principe: het is belangrijk dat de jongere kan doen wat hij wil, dat hij gehoor vindt en dat hij leeftijdgenoten ontmoet. Het zal moeilijk zijn om van start te gaan, dat heeft de uitslag van de stemming al min of meer uitgewezen. Want ofschoon de officiële uitslag nog niet bekend is, kon men mij wel vertellen dat er van de 220 jongeren ongeveer 130 hadden gestemd. Zij zullen een zware taak krijgen. Ik ben het wel eens met Rumling wanneer hij zegt: „Er is wel behoefte aan zoiets, maar het komt er nog niet uit. Het zal langzaam moeten groeien."

E. F. M. Buskens.

André de Vree

Cees van der Poel

René Rumling

Johan Zwart

Jaap de Bruijne

ROBIJNEN MEESTERS

Het is 11 november 1929. Enkele maanden geleden heeft de firma Van der Heem en Bloemsma het fabriekspand aan de Stortenbekerstraat betrokken. Op die elfde november treedt de heer J. Meesters in dienst. Niet als een volslagen nieuweling; hij had al eerder, in '27-'28, ruim een half jaar bij de firma gewerkt, toen nog in de Joan Maetsuyckerstraat. Hoe? Dat kunnen wij nog lezen in het getuigschrift dat hem aan het eind van die periode is uitgereikt: „...belast is geweest met het uitvoeren van al ons teekenwerk. Hij heeft zich van deze taak uitstekend gekweten." Na voortgezette studie keerde hij terug, nu veertig jaar geleden, weer als „teekenaar".
Dit hield in het tekenen van onderdelen van radiotoestellen, het ontwerpen van kasten daarvoor en het opzetten van een codering waar tekeningen en andere documenten geregistreerd, opgeborgen en naar behoefte gereproduceerd moesten worden.
Na enkele jaren was het bedrijf zodanig gegroeid dat er gespecialiseerd moest worden. De codering werd een zelfstandige afdeling binnen de ontwikkeling. De technische betekenis daarvan weerspiegelde de capaciteiten van de chef: de heer Meesters. Zijn grote zin voor technische perfectie in alle details bepaalde mede de hoge kwaliteit van elk tekeningenpakket. Zijn brede visie op toekomstige mogelijkheden van groei en uitbreiding, maakte dat in het coderingssysteem voor tientallen jaren ruimte aanwezig was. Zijn belangstelling voor het bedrijfsgebeuren in zijn totaliteit, maakte dat hij de aangewezen man was om ook de normalisatie, waar met de groei van het bedrijf steeds meer behoefte aan ontstond, te behartigen. Hetzelfde geldt voor het behandelen van wijzigingen, wat tientallen jaren door hem en zijn staf met wijs beleid gedaan is.
Het is dan ook niet verwonderlijk dat bij de opneming van ons bedrijf in het Philips-concern de aanpassing op het gebied van codering en normalisatie in handen van de heer Meesters werd gelegd.
Dat hij zijn afdeling op een hoog niveau heeft weten te brengen, wordt bewezen door het feit dat deze aanpassing probleemloos kon verlopen. De omcodering van VDH-nummers naar Philips 12 NC nummers is een omvangrijk karwei, dat zeer veel materialenkennis vraagt.
Het volmaken van veertig dienstjaren kan vooral dàn als een bijzondere verdienste worden gerekend, wanneer het gebaseerd is op een bewuste keuze van beroep, trouw blijven aan de gekozen loopbaan en eigen principes, trouw blijven ook aan mensen. Een trouw, een betrouwbaarheid, die in de intermenselijke relaties een hoge waarde vertegenwoordigt. Van de heer Meesters kan met stelligheid gezegd worden dat hij hiervan een voorbeeld is. Dat zich de trouw aan principes soms uit in een zekere onverzettelijkheid, die ten onrechte wel eens als een gebrek aan soepelheid wordt ervaren, is een défaut de ses qualités. Hij kan zijn gesprekspartners wel eens verrassen met een oorspronkelijke benadering van problemen, gewend als zij zijn aan zijn nuchter vakmanschap. Degenen die hem langer kennen weten dat bij hem het bedrijfsbelang, met inbegrip van het belang van de mensen die aan dat bedrijf inhoud geven, altijd voorop staat.
Het is dan ook niet te verwonderen dat hij overal in het bedrijf en bij de relaties daarvan een gezien man is.
Dat dit ook zal zijn gebleken op de receptie, die op 11 november te zijner ere is gegeven, lijkt mij niet aan twijfel onderhevig.

M. Vellekoop

ROBIJNEN SCHRIJVER

De heer Schrijver 40 jaar bij Van der Heem, of ter verduidelijking (want velen kennen hem niet anders): Theo óf Dorus is 40 jaar bij ons in dienst.
In deze 40 jaren is hij de stamptechniek trouw gebleven, met uitzondering van de eerste jaren toen hij als Manusje-van-alles optrad. Maar dat geldt voor praktisch iedereen, die in de korte broek het bedrijf binnenstapt.
De heer Schrijver heeft de enorme groei meegemaakt van enkele persen van 20 ton in de Stortenbekerstraat naar een machinehal in het complex Maanweg met 35 persen tot 300 ton. Hij is in die jaren meegegroeid, van jongmaatje naar stamper, van stamper naar insteller en van insteller naar voorman-insteller.
Heel wat afdelingschefs heeft hij in die jaren zien komen en gaan: de heren Schouten, Carsouw, De Gruijter, Klaasen, Visser en Honegger. Dat ik nu juist dit stukje mag schrijven, komt omdat wij van die 40 jaar precies de helft hebben samengewerkt. En ik kan niet anders zeggen dan: het is een prettige samenwerking geweest, waartoe vooral het goede humeur en de hulpvaardigheid van de heer Schrijver hebben bijgedragen. Voor een extra prestatie ging hij niet opzij en dan denk ik met name aan de radio- en TV-chassis. Als om een of andere reden de montageband zonder zat, werden die chassis, hoe dan ook, in één dag geleverd en er waren maar liefst 7 bewerkingen voor nodig!
Zijn speciale liefde ging uit naar de grotere persen. Vandaar dat we er alle begrip voor hebben, dat hij niet stond te dringen om in Telco I weer opnieuw te beginnen. Met lede ogen zag hij de ontmanteling aan. Maar ook nu zet hij zich als vanouds weer in om aan de verwachtingen die wij van hem hebben te beantwoorden. Ik zou willen zeggen: daar zie ik hem per dag in groeien. Ook hij wil een kwaliteitsprodukt maken tegen een redelijke prijs. Deden we dat vroeger dan niet? Ja zeker, het werk was minstens zo nauwkeurig, maar door de massafabricage zat deze nauwkeurigheid veelal in de gereedschappen ingebouwd, terwijl nu door de zeer kleine series of enkelfabricage overwegend met universeel- of hulpgereedschap moet worden gewerkt, wat van de insteller àlles vraagt.
Jubilaris, nog tien jaar hopen we van jouw goede diensten gebruik te mogen maken. Dat betekent, dat je de vijftig jaar kunt halen.
Maar eerst vieren we op 29 november je 40-jarig dienstverband. We hopen, dat dit voor jou en je gezin een onvergetelijke dag mag worden en wensen je voor de laatste etappe een goede gezondheid en dezelfde werklust toe, met heel veel dank voor alles wat je in de afgelopen 40 jaar voor Van der Heem hebt gedaan.
Op naar de 50!

C. Visser

TUSSEN DE BEDRIJVEN DOOR

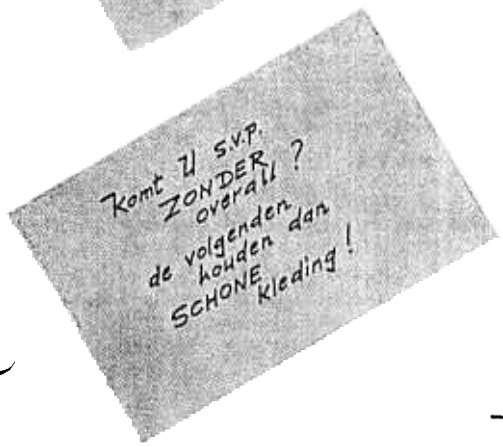

De kantine is ingericht voor het nuttigen van de broodmaaltijd met eventueel warme snacks en dergelijke.

Nu wordt het nuttigen hiervan voor velen bedorven doordat zij op vuile stoelen aan vuile tafels moeten gaan zitten. Vroeger was de kantine gescheiden in een kantoor- en een fabrieksgedeelte, denkt u maar aan onze zogenaamde koffiekamer in de grote kantine.

Het is nu beslist niet meer nodig om met overall of stofjas naar de kantine te komen, op vrijwel alle afdelingen is een garderobe gemaakt.

Een overall is bedoeld om de kleding tegen vuil te beschermen. De overall wordt dus wèl vuil! Het is gebeurd dat collega's hun „goede" pak bedierven door een vuile stoel van een voorganger te gebruiken.

Maak daarom de volgende slagzin tot de uwe:

Tafels en stoelen blijven fris
Als uw overall op uw afdeling gebleven is.

Om de tafels voor de volgende pauze weer schoon te hebben, zal het kantinepersoneel ongeveer 10 minuten voor het einde van de pauze de tafels komen schoonmaken. U kunt hen daarbij helpen door zelf het bestek, serviesgoed en afval op de daarvoor bestemde plaatsen te deponeren.

Tevens verzoeken wij u om uw eigen pauze aan te houden.

Wij rekenen op uw aller medewerking.

De Kantinecommissie.

KOPER-TRIO

De drie jubilarissen die wij dit keer aan u willen voorstellen hebben dit met elkaar gemeen dat zijn hun 12½-jarig dienstverband op een heel andere afdeling vieren dan waar zij in 1957 hun loopbaan bij ons bedrijf begonnen.

1. De heer P. J. Hartman kwam op 3 juni 1957 in dienst als rijwielmonteur op de aloude ENAF. Een jaar later werd hij overgeplaatst naar de Maanweg, waar hij tot de dag van heden werkzaam is in de Montage-sector, om precies te zijn op de Montage TT, om helemaal precies te zijn in de groep van de heer Henderson. Daar gaan dus op 3 december de vlaggen uit. Wij feliciteren hem nu reeds van harte.

2. De Machinale Houtbewerking was de afdeling waar de heer R. J. Leenstra zijn eerste stappen binnen ons bedrijf zette. Na 8 jaar volgde de Meubelmakerij en toen de houten radio- en TV-kasten uit ons bedrijf verdwenen, verdween de heer Leenstra naar de Printafdeling. Gebogen over zijn baden kunt u hem daar makkelijk terugvinden, als u hem 29 november wilt feliciteren met zijn koperen jubileum. Bij uw gelukwensen voegen wij graag de onze.

3. Op 3 december 1969 is het 12½ jaar geleden dat de heer W. C. Zaat voor de tweede maal in dienst trad. Evenals daarvoor, gedurende de oorlogsjaren, was de Meubelmakerij zijn werkterrein. Vervolgens namen de Gebouwendienst en de Nabewerking hem in hun bezetting op, totdat hij, nu een jaar geleden, de Printafdeling ging versterken. Wij wensen hem geluk met het bereiken van deze mijlpaal.

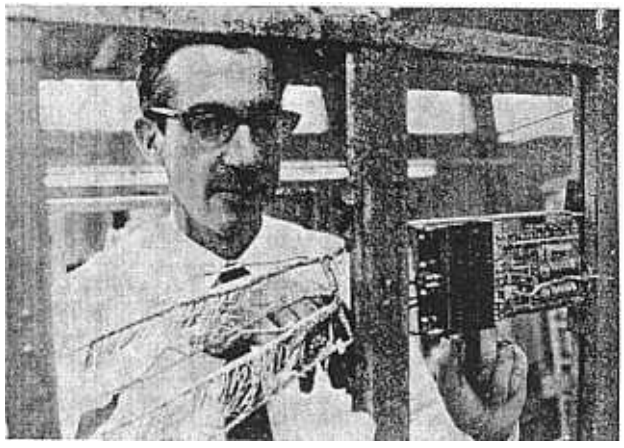

2

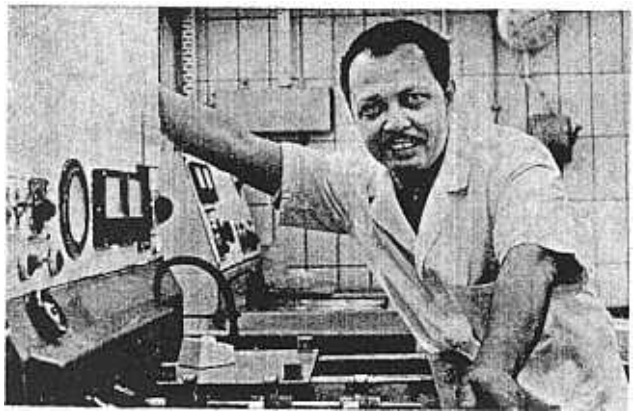

3

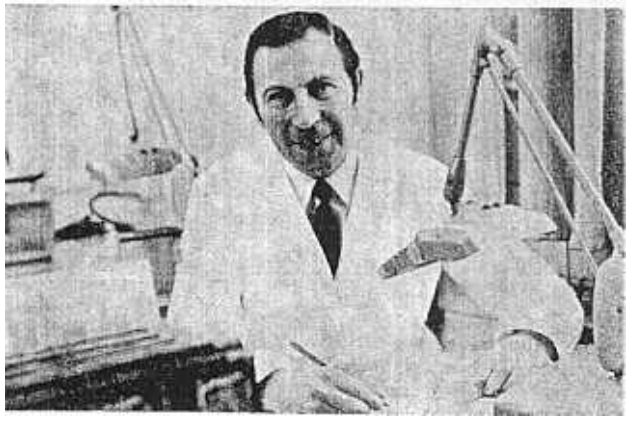

Wegwijs met de wegwijzer

Een dezer dagen is een WEGWIJZER voor Van der Heem van onze pers gerold. Deze WEGWIJZER wil ieder die daar belang in stelt in kort bestek een overzicht geven van de sociale voorzieningen in ons bedrijf.
Deze WEGWIJZER is verkrijgbaar bij de administratie Personeelzaken.

GEBOREN

Op 29 oktober 1969 werd Lucienne Dekker geboren. Zij is de tweede dochter van onze collega J. Dekker.
Van harte gefeliciteerd!

Ideeënbus

Driemaal is scheepsrecht is het Nederlandse spreekwoord, dat dit keer van toepassing is op de beloonde ideeën die wij van de Ideeënbuscommissie ter publikatie doorkregen. „Ter leeringhe ende navolging" zouden wij willen zeggen.

De heer I. Dobronyi, Plaatbankwerkerij, liet samen met de heer P. van Zeeland van dezelfde afdeling zijn gedachten gaan over een nieuw centergereedschap. Niet zonder succes. Want de commissie beloonde het idee met *f* 150,—.

Een bedrag van *f* 50,— kon worden overhandigd aan de heer C. W. Schneider. Voor het samenstellen van magneten vo hij een werkwijze die tijdbesparend werk Dat niet alleen het bedrijf er de vruchten van plukt wordt bewezen door bovenvermelde beloning.

Door een wijziging voor te stellen aan het controlepaneel van de Hauser wordt de controle op de gedragingen van de machine effectiever. Dat was de mening van de heer B. J. C. Kouwen. De Ideeëncommissie kon zich bij die mening volledig aansluiten. Een beloning van *f* 50,— was het resultaat van deze eensgezindheid.

IN MEMORIAM

Op 4 november 1969 overleed na een langdurige ziekte onze werkneemster mejuffrouw L. C. Stehmann op de leeftijd van 42 jaar.

Mejuffrouw Stehmann kwam in juni 1962 in dienst bij Electrologica. In februari 1969 werd zij naar ons bedrijf overgeplaatst, waar zij gedurende twee maanden werkzaam was op de afdeling Montage / Wikkel. Ondanks deze korte tijd, wist zij zich bij velen een geziene collega te maken.

Eind maart werd zij ziek en zij kon sedertdien haar werkzaamheden bij ons niet meer verrichten.

Onze deelneming gaat uit naar haar moeder, die nog zo kort geleden haar echtgenoot verloor. Dat zij de kracht moge krijgen dit verlies te aanvaarden.

Proficiat

Vier van onze collega's zijn in de afgelopen 2 maanden de bruidegom geweest. Reden genoeg om hen alsnog van harte geluk te wensen en hun namen aan u door te geven. C. de Graaf was de bruidegom van mejuffrouw G. Wijbregt; M. C. Gerbrands ging met mejuffrouw S. M. Mo naar het stadhuis; N. L. M. v. d. Vel nam mejuffrouw E. van Oosten als zij bruid en M. J. A. Cieremans heeft mejuffrouw H. van Engen uitgekozen.

Hartelijk dank

In willekeurige volgorde bereikten ons de volgende bedankjes met het verzoek deze aan u over te brengen:
De heer A. W. Kleijn, Gereedschapmakerij, bedankt iedereen voor de belangstelling en goede gaven ontvangen tijdens zijn ziekte.
Ter gelegenheid van het bereiken van zijn 65e verjaardag en zijn afscheid van het bedrijf, hebt u de heer A. Smits een waardig afscheid bereid. Mede namens zijn echtgenote: zijn hartelijke dank.
Hulde, prachtige bloemen, cadeaus en een geslaagde receptie, daarvoor brengt de heer F. W. ter Keurs en echtgenote dank aan directie, bedrijfsleiding, chef, collega's en aan allen die meewerkten aan een geslaagde viering van zijn 40-jarig jubileum.
„Het ga u allen goed!" deze wens voegde de heer C. J. A. Zaat toe aan zijn dank aan alle collega's, die voor hem een onvergetelijk afscheid hebben verzorgd bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Dat zijn dank (mede namens zijn echtgenote) vooral uitgaat naar zijn chef en de collega's van de afdeling Tijdschrijverij is welhaast vanzelfsprekend.
Op zijn jubileumdag was de heer C. Q. de Kok, afdeling Montage OWD, helaas aan zijn bed gekluisterd. Toch hebben zijn chef en collega's er een feestdag van weten te maken. Hiervoor bedankt hij hen van harte.
Langs deze weg gaat de dank van de heer T. v. d. Toorn, Gereedschapmakerij, naar chef, bazen en collega's voor de attenties die hij tijdens zijn ziekte heeft mogen ontvangen.

WAT DOET DIE MIJNHEER ?
DIE MIJNHEER LAAT ZIJN SALARIS OVERSCHRIJVEN OP ZIJN BANKREKENING —
INLICHTINGEN OVER DEZE MODERNE MANIER VAN SALARIS ONTVANGEN BIJ ADMINISTRATIE —
PERSONEELSZAKEN